

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 14.

Ærettende Session.

7de Møde.

Løvedagen den 12te October Kl 1.

(Fortsat.)

Klein (fortsat): Man sig, hvad man sig vil, lad Isolationsystemet være en Formildelse, lad det være en Skærpelse, det er dog vist, at det i ethvert Tilfælde er en væsentlig Forandring i Henseende til Straffearten; men Fastsettelsen af denne i Medfør af Loven bør ske af Domstolene, ligesaa vist som det vilde, saa forekommer det mig, være et Vidnesbyrd om en Mangel paa Retssikkerhed, om Noget vilde raisonneres saaledes, at om i det enkelte Tilfælde simpelt Fængsel, Bånd- og Brødstraf, corporlig Kædselse, eller hvad man nu vil tage, er meest passende, beroer i høi Grad paa Individernes forskellige Tilstand, og saa deraf udbringe den Slutning, at Administrationen i enkelte Tilfælde burde have Myndighed til at træffe Valget mellem disse forskellige Straffearter. Enhver vil føle, hvor urimeligt dette vilde være, men det er Conseqventen af den Theori, som flere heri Salen have forfægtet.

Barfod: Hvis jeg ikke misforstod den ærede sidste Taler, brugte han det Udtryk, at det er Loven, der fastsætter Straffen, men at det er Dommeren, der udmaaler Straffens Beskaffenhed eller Betydning — jeg erindrer nu ikke, hvilket Udtryk han brugte; men vi, som give Lov, måae vel tage os iagt for at give os af med at udmaale Dommens Betydning eller

udmaale Straffen, hvilket er Dommerens Kalb. Jeg skulde ikke have Noget imod, at vi ad Lovgivningsveien fastsætte, at for Fremtiden skal den og den Forbrydelse belægges med det og det Straffemaal, men hvad jeg har imod, det er, at vi, naar Fangeren i Overensstemmelse med den gjældende Lovgivning er idømt en eller anden Straf, der rettelig er udmaalt af Dommeren — at vi, siger jeg, der ikke ere Dommere, men Lovgivere, gaae hen og forandre, ligegyldig paa hvilkensomhelst Maade, en Dom, der — den Tillid har jeg til vore Domstole — er rettelig udmaalt i Overensstemmelse med de gjældende Love. Jeg skal tillade mig at oplyse dette med et Exempel. Jeg sætter, at der for en eller anden Forbrydelse tidligere var sat en Straf, f. Ex. af 8 Maaneders Forbedringshuus, men at der for den samme Forbrydelse ved en ny Lov blev sat en Straf af visse Dage paa Bånd og Brød; kunde saa Lovgiverne virkelig være berettigede til at sige, at den tidligere idømte 8 Maaneders Forbedringshuusstraf skulde nu forandres til en Bånd- og Brødstraf, saaledes at denne sidste Straf skulde komme til Anvendelse paa den tilbageværende Deel af de allerede inddømte Fangers Straffetid? Jeg troer ikke, at Rigsdagen var berettiget til at forandre saa eller flere Maaneders Lugthuusstraf til Bånd- og Brødstraf, om man end var nok saa overbevist om, at denne Bånd- og Brødstraf var en Formildelse; den kunde være en Formildelse for maaskee 9 af 10, men den kunde maaskee være en Skærpelse for den 10de, og han maatte dog have Ret til at sige, at Straffen af Rigsdagen, der ikke er en Domstol, ikke